

аенинъ Тахиръ-Ага, битието на когото е свързано съ видни страници отъ миналото на града Сливенъ и неговата околност.

Тахиръ-Ага е важенъ за насъ още и затова, че той е билъ единъ отъ рѣдко мждритѣ на врѣмето си турски първенци. Дѣдо му е билъ българинъ, *Жеко Кехая*, отъ Жеравна, който билъ войвода на тамошнитѣ „войници“, но неизвѣстно по какви причини се потурчва въ Цариградъ и взема името *Тахиръ*. Въ Цариградъ той е билъ *капуджибаши* на султана. Сливенския *Тахиръ-Ага* взема името на дѣдо си и става тукъ *аенинъ* кждѣ 1810 г.¹⁾ Ползувалъ се не само съ богатство, но и съ голѣмъ авторитетъ прѣдъ султана и съ довѣрие между християнитѣ, защото той почти не правѣлъ разлика между българи и турци. И до сега е запомненъ въ града между тия двѣ народности въ разни анекдоти и пословичностъ. Разправя се, напр., че *Тахиръ Ага* прѣзъ врѣме когато Дишлиитѣ върлували изъ Сливенскитѣ села (за да ядатъ наготово и искать отъ селенитѣ *зжбно право* въ парични суми, задѣто си трили зжбитѣ при яденето), придруженъ отъ заптиитѣ си е ходѣлъ отъ село въ село да лови тия Дишлии и имъ вади зжбитѣ „съ кирпиденъ“. Когато Еничеритѣ сж били избити на Атъ-мейданъ въ Цариградъ (1826 г.), нѣкои отъ тѣхъ избѣгватъ въ Сливенъ, но *Тахиръ Ага* ги посича въ самитѣ си конаци. Сезина му е билъ българинъ отъ Сливенъ (Кумлука), нѣкой си *Златю*; началникъ на сейменитѣ му — *Кара Смаилъ* отъ Градецъ, гавазина му — „*Патриката*“ Ахмедъ отъ Бинкосъ, векилина му — *Узунъ Шерифаа*, а писара му *Х. Молла* отъ Жеравна. Тоя послѣдния е билъ по майка сжщо отъ български произходъ. Славѣлъ се е съ знанието си на арабски и персийски езици. Роднитѣ му — турци въ Сливенъ, сж знаели чисто български. Между събранитѣ черепи отъ руситѣ прѣзъ послѣдната война въ Сливенъ, за да ги подлагатъ на френологически изслѣдвания въ Русия, е билъ и

сливенци. Друга такава е събралъ нѣкой си Стоянъ, сжщо отъ Факия. Пригответитѣ възстаници сж разчитали и на върлуошитѣ около Сливенъ войводи, като Трифонъ Войвода, Желтооглу или Желчоолу отъ Н. Загора, Гължбъ Войвода и т. н. Най-разпаленъ привърженикъ на възстанието е билъ богатия сливенецъ Иванъ Димандиевъ, който до тогава билъ най-близъкъ на всесилния прѣди въ Сливенъ Тахиръ-Ага.

¹⁾ Аенинѣ въ Сливенъ до 1829 г. сж носили титлата Войвода. Тахиръ Ага като послѣденъ се е наричалъ Войвода Тахиръ Ага. Това разправяше стария сливенски мюфтия Хюсеинъ Ефенди. Тая титла е прямо свързана съ войнишкото положение на Сливенъ. Послѣденъ войвода на Слив. войници е билъ Маврудия Янковъ.